

Badalona, contra la pobresa energètica

L'any passat van morir vuit persones a Catalunya per incendis domèstics, segons els Bombers

La manifestació, ahir ■ J. RAMOS

Denúncies encreuades i futur incert al Teatre Apolo

Enfrontament per la gestió de Reguant

Farré accessibilitat

pujaescales
tel. 609 314 500 www.farre.es

EL PUNT AVUI+

2,50€

DIUMENGE • 13 de gener del 2019. Any XLIV. Núm. 14878 - AVUI / Any XLI. Núm. 13748 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6,7

Sánchez: cap gest i fins al 2020

FERMS • El president espanyol demana suport al pressupost sense oferir la proposta política que el PDeCAT i ERC li reclamen

AVÍS • El líder del PSOE alerta els tres partits del "pacte de dretes" andalús que es proposa esgotar la legislatura a l'Estat

La cantada de cors tarragonins de membres de l'Orfeó Català va reunir dos mil cantaires a les portes del Catllar ■ ACN

Cantada per a Forcadell

Emotiva connexió amb els exconsellers Toni Comín i Lluís Puig

Europa-Món

P21

La deflagració va provocar tres morts ■ ACN

Explosió de gas amb tres morts a París

Europa-Món

P18,19

Creix el nombre de vaixells de refugiats a la deriva

LA REPÚBLICA

Avui amb El Punt Avui

Fer-se polític

Diversos consultors exposen com es forgen i formen els actuals dirigents

FINANÇAMENT RÀPID I PROFESSIONAL PER A SITUACIONS URGENTS. RESPOSTA EN 24 H!

EUROCREDIT
La primera financera familiar que suma

Telèfon: 972487222

www.tqueurocredit.com

121503-136833W

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Miquel Berga

Progrés

Els humans desapareixeran a menys que canviïn la seva manera de viure. Molts avui comparteixen aquesta idea i s'han instal·lat en una mena de malenconia social que assumeix que el món va cada vegada pitjor. El problema és que la primera frase d'aquest article és una afirmació escrita per Jean-Jacques Rousseau... al segle divuit. Aquell devot de la naturalesa ja la veia en perill fa dos-cents cinquanta anys. Per Rousseau els avenços del coneixement no eren cap garantia per preservar la bondat natural de l'home. Més aviat el pervertien. La cosa, doncs, ve de lluny. Acostumats a prediccions d'aquest tipus, la humanitat ha anat posant pell morta als profetes de calamitats. El llop no acaba de venir mai i vivim, malgrat tot, convençuts que el progrés és imparable i que es pot estirar més el braç que la màniga *in saecula saeculorum*. El progrés es vist avui no pas com un bé fràgil i precari sinó com una benedicció sense fi, un manà regalat que bai-

El llop no acaba de venir mai i vivim, malgrat tot, convençuts que el progrés és imparable i que es pot estirar més el braç que la màniga

xa del cel. La inevitabilitat del progrés és el credo fundacional de la societat americana, l'ànima del somni americà, però vist des d'un racó de Llofríu, el nostre Josep Pla, ja fa unes dècades, en feia una lectura més ponderada que segueix perfectament vigent. Seria absurd no donar-li la paraula i que s'agafi tot el que queda d'aquesta columna: "En el curs de la vida que hem viscut hi ha hagut alguns progressos. En citaré alguns: la llum elèctrica, l'escalfament de les habitacions i la lluita contra el fred, el *water-closet*, el motor d'explosió, la cirurgia —la medicina molt poc—, les comunicacions ràpides, les vacances amb els banys de mar i la neu de les muntanyes, (...) Ara, el progrés, el progrés moral, històric, racionalístic, el progrés polític, jo no l'he vist mai enlloc en el curs de la meua vida. Més aviat he vist una intolerància, una incomprensió, un retorn a la bestialitat pura i simple. La meua posició sobre aquest aspecte de les coses està continguda en el paràgraf anterior. No crec que hagi de dir res més."

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Fred i calor al bar

Al mateix carrer de casa, una mica més amunt, hi ha un bar que a l'hivern és l'únic del sector que es beneficia d'un sol que enamora. Dic "un sol que enamora" per rescatar una expressió antiga. Aquest article anirà d'antiguitats, principalment humanes. El sol baix de l'hivern toca el bar tot el matí perquè davant de l'establiment hi ha un carrer que condueix a mar. Els altres es mantenen a l'ombra que els edificis projecten. La gent s'acumula a les cadires externes del bar amb sol, com feien els vells de *Miracle a Milà*, de Vittorio de Sica. Per raons de veïnatge hi he passat pel davant gairebé cada dia de la meua vida. Fins ara m'havia limitat a observar els clients i a saludar els que coneixia. Tot gent gran, la que es pot passar cada matí de la setmana al sol. Des de fa uns mesos, i com sense adonar-me'n, m'he n'he fet un habitual. Jo que no era gens de bars i no sabia mai què demanar-hi. Surto de casa, compro el diari al quiosc de la plaça i passo a ocupar-hi una cadira. Sol·licito un cafè, encenc un purèt d'aquests que fumo, i això és vida, ja em perdonaran els lec-

“Cada matí hi vaig a prendre un cafè i a llegir el diari

tors que a aquesta hora tenen altres urgències. Els disgustos de la lectura del diari queden compensats per aquesta mitja horeta. Mitja horeta o tres quarts, no pas més. El sol escalfa, l'abric i el barret que mantinc posats absorbeixen i conserven la temperatura, però al final hi ha un formigueig que puja pels peus i va a localitzar-se als ronyons que t'acaba expulsant. Com que per aquest motiu afavorim la rotació, devem ser els millors clients del bar en tot l'any. A l'estiu es produeix l'efecte contrari: el bar queda a l'ombra, sobretot a la tarda. El carrer que va a mar canalitza la marinada i

llavors el que enamora és la fresca. La gent que a casa se sufocaria demana una orxata i amb aquesta única despesa es manté collada a la cadira fins que es fa fosc, i a l'estiu es fa fosc molt tard. Els cambrers a l'hivern es belluguen molt, i deu ser per això que van amb màniga curta. També s'ha d'admetre que a l'estiu el bar és més alegre i rejuenit. A l'hivern, aquell matrimoni que pren un cafè amb llet i un entrepà de pernil dolç ve de fer-se una anàlisi de sang. En aquella taula tot són queixes sigui de les cames, sigui de la política, sigui perquè no els ha tocat la rifa. Hi ha molta gent entrant i sortint de la farmàcia del costat del bar. A l'estiu fa l'efecte que vagin a adquirir-hi un protector solar.

Una mica més amunt es manté en funcionament, i som a gener, una parada de castanyes de Tots Sants. No s'havia vist mai. Tampoc no s'hi veu cap comprador. Els amos, una parella jove, encenen un foc d'estelles a mitja tarda. No torren res. Ho fan per escalfar-se. A casa, si en tenen de pròpia, deuen passar més fred, o l'han de combatre amb un combustible més car.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/zvk7ap>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

El trasllat

Com que som a les portes de l'inici del judici de l'1-O i el jutge Manuel Marchena ja ha demanat al Ministeri de l'Interior que traslladi els presos polítics a Madrid aquest mateix mes, tinc la sensació que un dia d'aquests ens llevarem sentint a la ràdio que ja són a Madrid. Sembla, diuen alguns mitjans de la capital espanyola, que el trasllat es podria fer de nit i d'una sola tirada. No ho sé. El que sí sé és que no s'hauria d'assemblar en res al trasllat que van patir –i utilitzo el verb patir perquè deu ser el més escascent– per venir de Madrid. No sé si el recorden. La majoria d'ells van ser traslladats primer des de les seves presons al centre penitenciari de Valdemoro (que es veu que és la presó de Madrid des d'on s'organitzen els trasllats) i allà hi van fer nit; l'endemà van ser conduïts en furgoneta –aquella furgoneta gran de la Guàrdia Civil que tots tenim al cap– fins a la presó de

“El viatge de Catalunya a Madrid dels presos polítics no s'hauria d'assemblar en res al del juliol passat

Zuera, a Saragossa, on van torna a fer nit; i, finalment, l'endemà van ser traslladats de Zuera a Brians II, per anar després cap a les presons de destí. Un calvari, vaja. Tres dies per sistents quilòmetres. “Jo l'hauria fet diferent”, recordo que em va dir aleshores la consellera Capella en una entre-

vista a El Punt Avui TV. Confio que aquest cop serà diferent, que serà “porta a porta” i, com diu la mateixa ordre de Marchena, “en condicions que respectin la seva dignitat”. Ho esperem tots. Com esperem que el que vindrà després, el trasllat de la presó de Madrid al Suprem cada dia del judici, també ho sigui. I que no s'assemblen en res al que Joaquim Forn relata en el seu dietari sobre el trasllat des d'Estremera fins a l'Audiència Nacional, el setembre de fa fos anys, quan ell i Rull hi van anar a declarar. “Infernal”, defineix Forn el trasllat en el dietari. “Els detesto com poques coses he detestat a la vida”, afegeix. “Emmanillat (...) en una furgoneta completament tancada, sense vistes a l'exterior. (...) Té una llum tènue i aquest matí hi feia un fred que pelava. Tant Rull com jo hem agafat una marejada bestial. Hem acabat fets una sopa.” No em sembla que hagi d'afegir res més.

De reüll

Carme Vinyoles

No tornarem a casa

No tornarem a casa, a la sacrosanta casa de mares i àvies pata quebrada i descanso del guerrero. Ni acceptarem que els don Pelayo del XXI reconquereixin la cova del masclisme, la desigualtat i la violència per intercanviar els nostres drets pel seu poder. Durant 43 anys (1934-1977) de Sección Femenina ja vam patir l'estafa d'aquell particular destino en lo universal marcat per Pilar Primo de Rivera. Ens deien que Déu havia reservat per als homes el talent i la intel·ligència i per a les dones la decència i la submissió, que vam ser creades per servir-los

L'ADN del patriarcat és resistent, però les dones encara ho som més

i cuidar els seus fills, que anhelàvem sotmetre'ns a algú, que ens corresponia atendre les feines domèstiques, cuinar per al marit, escoltar les seves cabòries, obeir amb un somriure, complaure'l en tot i, arribat el moment, amb un pudorós gemec anàvem més que servides, perquè es tractava de procrear per la

pàtria i parir amb dolor, i si de cas ell no quedava satisfet, s'esplaiaria a la casa de barrets. Ah, i si ens estomacava, paciència, que li pertanyíem fins que la mort ens separés. Temps mesquins, de franca misèria, que convé recordar ara que un grapat de gladiadors del juràssic cavalquen la bèstia d'El Pardo en direcció al seu gloriós passat. L'ADN del patriarcat és resistent, però les dones encara ho som més: ni tornarem a aquella casa de vexacions sublimades ni callarem davant la insidiosa, malèfica i vetusta veu. No volem manadas ni assassins de gènere, ni discursos que els estimulin.

Les cares de la notícia

DIRECTORA DE LA FUNDACIÓ 4 VENTS

Lita Álvarez

Contra l'exclusió

La llar d'infants situada al barri del Raval de Barcelona posa de manifest la lluita de les fundacions i entitats socials per adaptar-se a la falta de recursos i a les necessitats creixents d'ajut. Completa la formació de força infants i fa poc ha celebrat els seus 30 anys.

NOVEL·LISTA

Imma Tubella

D'Amèrica al Cadí

La doctora en comunicació centra la seva darrera novel·la en la història d'una princesa asteca, que regalada a un conqueridor, va acabar a l'Estat i després, al Cadí. Desmunta les cròniques oficials de la conquesta d'Amèrica a través de quatre personatges.

PRESIDENT DE FGC

Ricard Font

Rècord de viatgers

La celebració, ahir, dels 125 anys de la línia Martorell-Igualada dels FGC serveix per fer balanç del 2018, en què els trens de la Generalitat han batut el rècord de passatgers. Hi ha contribuït el trasllat de cada cop més població des de Barcelona cap a la segona corona.

EDITORIAL

El pacte de la vergonya d'Andalusia

L'acord a tres bandes entre el PP, Cs i Vox per a la investidura del popular Juanma Moreno com a president de la Junta d'Andalusia, dimecres vinent, cal qualificar-lo de pacte de la vergonya. El document signat amb Vox és ambigu, però les demandes del partit neofeixista han posat de manifest no només el seu caràcter ultranacionalista espanyol, catalanòfob i d'arrel franquista, sinó també el seu racisme, el masclisme i el populisme més demagògic. Uns trets que connecten Vox amb la nova onada de totalitarisme populista que recorre el món. El PP ha tancat un acord avantposant els interessos de poder a barrar el pas als ultres. I Cs no pot amagar la seva responsabilitat i connivència. Els de Rivera són, a partir d'ara, còmplices de blanquejar plantejaments execrables com expulsar desenes de milers d'immigrants, eliminar les lleis d'igualtat o desprotegir les dones de la brutal violència masclista.

Davant l'ofensiva extremista de les dretes cal crear un front democràtic fort. En el terreny social, com ara la plataforma d'entitats feministes que criden a la mobilització sota el lema “ni un pas enrere”. Però també un front polític en què tots els partits contraris a les barbaritats que planteja Vox han d'adquirir el compromís de defensa dels drets fonamentals. El PSOE ha de liderar aquest bloc i podrà comptar, a més de Podem, amb la majoria de grups catalans, bascos, valencians o gallecs del Congrés. Però els socialistes han d'assumir que la defensa dels drets fonamentals ha de ser total. També aquells que s'estan vulnerant sistemàticament i de forma greu a Catalunya. No fer-ho és una gravíssima irresponsabilitat perquè suposa frustrar l'únic dic de contenció que pot frenar la dreta extrema i el feixisme.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Vetat

El Tribunal Suprem veta la presència d'Oriol Junqueras al Parlament. El jutge argumenta la seva negativa pel risc de reiteració delictiva.

10
anys

Campanya al bus

Les línies 14 i 41 dels autobusos de Barcelona exhibeixen la campanya publicitària finançada per la Unió d'Ateus i Lliurepensadors i Ateus.

20
anys

Paraula d'Arzalluz

El president del PNB, Xabier Arzalluz, anuncia que si el seu partit fracassa en l'intent d'aconseguir la pacificació d'Euskadi deixarà el càrrec.

Full de ruta

Joan Rueda

EL VAR

La Lliga espanyola ha incorporat aquesta temporada el VAR, el Video Assistant Referee, o àrbitre assistent de vídeo.

Aquest sistema, que l'any passat va evitar 52 errors greus dels àrbitres en la lliga italiana o que va situar l'encert arbitral en el mundial de Rússia de l'estiu en un extraordinari 99%, s'està demostrant un èxit, tot i que, obviament, no ha eliminat la polèmica, ja que aquesta és intrínseca al futbol. De fet, en la darrera jornada es va produir una d'aquestes polèmiques, quan el porter de la Real Sociedad Rulli va tirar a terra el davanter del Real Madrid Vinicius en un penal de llibre. L'àrbitre no el va xiular. I el VAR, tampoc. I per què no el va xiular el VAR si una de les raons de ser és evitar errors dels àrbitres? Doncs perquè l'autoritat sobre el camp és de l'àrbitre que hi ha a la gespa, i si aquest interpreta una jugada, el VAR no la pot reinterpretar. En el partit del cap de setmana passat, l'àrbitre va senyalar clarament la pilota interpretant que el porter l'havia tocat i, per tant, va deixar el VAR sense arguments. El mateix,

L'àrbitre del VAR del rugbi explica el que ha vist i el públic pot escoltar-ho, en directe. El VAR en la lliga funciona, però pot millorar

sense tanta polèmica, va passar en el partit de la copa entre el mateix Real Madrid i el Leganés. L'àrbitre va xiular un penal més que justet, però ho va fer amb tanta vehemència que el VAR tampoc va respirar.

El VAR funciona, fa el futbol més just. Però, és millorable? Veient el darrer i històric, per la derrota dels All Blacks, Irlanda-Nova Zelanda de rugbi queda clar que sí. El primer assaig dels del trèvol era dubtós i l'àrbitre va demanar l'ajut del VAR –en el rugbi es diu TMO, Television Match Official. L'àrbitre del VAR i el de camp van comentar la jugada mentre la revisaven al monitor a peu de camp i, oh sorpresa!, el públic va poder escoltar la conversa en directe. Brillant! Per què, aquí, no es pot escoltar l'àrbitre del VAR mentre diu al de camp el que veu?, per què no s'escolta quan discuteixen sobre el reglament? o quan, simplement, el de camp assegura que ell ho ha vist diferent i fa prevaler la seva opinió? Els crítics asseguren que això alentiria el joc. Potser sí, però el futbol seria més just amb l'esforç d'un equip i de l'altre.

Tribuna

Ponç Feliu. Escriptor

Auguris de la sentència

Molt esquemàticament (per l'esquifit espai periodístic de què dispo) auguro el següent: 1.- Crec que la sentència serà redactada amb una rapidesa molt superior a la corresponent a la magnitud de la causa per: a) La compulsió del seu ponent, Marchena, vers el virtuosisme pot trobar en aquest afer camp adobat al llum. El seu ego pot menar-lo a una sentència "exemplar", no només de contingut, ans també de forma, amb una velocitat de redacció que refermi en els seus nombrosos aduldors la seva condició genialoide. b) Amb aquesta rapidesa s'aconseguiria també desactivar Junqueras i Forn com a candidats en les eleccions de maig vinent. 2.- Atesa la composició del tribunal (amb abundància de magistrats de l'APM, l'associació que dona més acollida a la drete judicial monàrquica i salva pàtries) el pronunciament condemnatòri és absolutament segur, axiomàtic. 3.- La relació de fets provats s'anirà elaborant en paral·lel al judici, sempre segons el relat que es convingui. 4.- Els fonaments de dret també s'ani-

ran descabdellant, en allò substancial, en paral·lel al judici, quedant només per omplir serrells i matisos de fàcil introducció en el corpus jurídic de la sentència.

5.- **ÉS DIFÍCIL** però no impossible una condemna *només* per conspiració per a la rebel·lió perquè: a) Amb aquesta tipificació (que continuaria sent una aberració jurídica) podrien eludir-se els vots particulars d'algun magistrat disconforme amb la rebel·lió (penso, en hipòtesi, és clar, en Luciano Varela i Ana Ferrer). Si una cosa horroritza Mar-

“Si una cosa horroritza Marchena és l'existència en el seu tribunal de vots discrepants

chena és l'existència en el seu tribunal de vots particulars discrepants. Ell no només vetllarà per la unitat d'Espanya, sinó també per la unitat del tribunal (la drete, per la seva secular por a la llibertat, sempre ha temut els vots particulars, que ja es deien "reservats" en el franquisme, però que, en democràcia, s'han de fer públics). b) Amb la "rebai-xa" inherent a la conspiració podria renèixer la il·lusió d'intentar de bell nou l'extradició de Puigdemont, obsessiu somni humit de la jurisdicció espanyola. Amb una condemna a *només* set anys en lloc de vint-i-escaig, el Suprem pot autoenganyar-se pensant que aquesta imatge més *benigna* estovarà la justícia europea. La finalitat principal –l'escarment– s'hauria aconseguit igualment i *ad majore gloria Hispania*, podria arrodonir-se la jugada amb la caça de la peça més cobejada. 6.- Òbviament, les penes seran indul·tades (com exigeix per a delictes polítics una constant històrica). Sempre que, és clar, no arribi al poder el feixisme amb el triumvirat Ciudadanos, Vox, PP.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Ha crescut la inseguretat a Barcelona?

Segons el baròmetre municipal, la inseguretat és avui el principal problema de Barcelona; així ho consideren un 21% de barcelonins i barcelonines quan fa tan sols sis mesos aquest percentatge era del 6%. Una pujada molt important que crec que difícilment es pot explicar per una pujada igual en els actes delictius a la ciutat. Aleshores, per què hi ha hagut aquest important increment de la percepció d'inseguretat ara? Crec que és clar que aquesta percepció d'inseguretat ve molt relacionada amb la campanya que, per una banda, alguns mitjans de comunicació i, per una altra, algunes forces polítiques estan fent per convertir aquest problema en un eina de desgast del govern municipal. Sense negar que hi pot haver un increment d'alguns

delictes, com ara furts, això no és diferent del que passa en altres ciutats del nostre entorn, i segurament hauríem de meditar més sobre les causes del problema, però Barcelona segueix sent una de les ciutats europees més segures. No és la primera vegada que interessos partidistes amb l'ajuda d'alguns mitjans creen alarmes que no estan basades en dades; pensem en com s'ha tractat tota la qüestió de l'emigració i la crisi dels refugiats, i com l'alarmisme creat en aquest cas ha estat aprofitat per l'extrema drete a Itàlia, Hongria... Finalment em sorprèn la iniciativa d'ERC i PDE-CAT a l'Ajuntament de Barcelona per aprofitar aquest tema per censurar l'alcalde; sorprèn que d'aquesta manera facin el joc a altres partits com Cs, que tothom sap que centraran la campanya en aquest tema, però sorprèn encara més perquè aquests dos partits governen junts a la Gene-

ralitat, administració que té les màximes competències, amb la seva policia, de seguretat a Catalunya, incloent la seva capital.

JAUME ROVIRA MARSAL
Barcelona

Prevenir els trastorns de la joventut

Actualment els trastorns que pateixen els nens i adolescents es detecten amb més rapidesa. Aquesta és la seva part positiva en una societat que està informada i coneix tota mena de patologies. És llavors quan des de les famílies i / o les escoles es busquen solucions per detectar el diagnòstic i acudir als especialistes. Ara bé, penso que haurien de posar-se mesures més efectives que previnguin aquests trastorns. Les condectes dels xavals són determinants, tot i ser molt canviant els seus estats d'ànim i

segons la pressió social, i en no poques ocasions és insuficient la importància que se'ls dona.

CRISTINA CASALS MASSÓ

Esplugues de Llobregat
(Baix Llobregat)

Idiomes de Vueling

Des de fa uns pocs mesos la companyia aèria Vueling, que és espanyola, fa vols nacionals i té el *hub* a Barcelona, prioritza l'idioma anglès a l'espanyol en els seus missatges i informacions en els vols. Encara més, la seva revista *Ling* també ho fa, primer en anglès i després en castellà. Ho trobo una falta de respecte, tractant-nos Espanya com a colònia anglesa, ja que Vueling pertany al grup britànic IAG. Ni a Vox, ni al PP ni a Ciutadans se'ls ha sentit dir res en aquest assumpte. És clar, no és el català.

JOSEP BURRIEL ISERTE
Badalona (Barcelonès)

La frase del dia

“És una provocació que Forn es presenti a Barcelona des de la presó”

Manuel Valls, CANDIDAT DE CS A L'ALCALDIA DE BARCELONA

Tribuna

Antoni Dalmau i Ribalta. Escriptor

Vaga de La Canadencia

Aquests propers dies es compliran cent anys justos de l'inici d'un dels conflictes socials més importants que s'han viscut a Catalunya, un conflicte que ha passat a la història amb el nom de vaga de La Canadencia. La guspira es va encendre quan, en les darreres setmanes del mes de gener del 1919, l'empresa Riegos y Fuerza del Ebro, filial de la Barcelona Traction Light and Power, va introduir canvis en les condicions de treball del personal de facturació, la qual cosa implicava una disminució dels salaris. Els treballadors van demanar l'assessorament i suport del Sindicat Únic d'Aigua, Gas i Electricitat de la CNT, i aleshores la direcció de l'empresa va respondre-hi amb l'acomiadament de vuit dels treballadors afectats.

AQUEST ÉS L'ORIGEN puntual i concret d'una pugna posterior que no s'explica sense tenir en compte una dinàmica d'enduriment de la patronal de l'època, una política cega de brutalitat per part dels governadors civils i un auge del sindicalisme propiciat per la recent celebració per part de la CNT del Congrés de Sants, en el qual s'havia aprovat l'establiment del sindicat únic. L'èxit d'aquest congrés s'havia traduït en un creixement extraordinari de l'afiliació, de tal manera que el sindicat va passar dels 73.860 membres que tenia aleshores als 345.000 en acabar el 1918. Les circumstàncies exteriors també hi van contribuir: la fi de la Gran Guerra —un conflicte que havia creat artificialment no sols uns beneficis empresarials molt elevats gràcies a la neutralitat espanyola, sinó també una gran bombolla especulativa— va portar a una caiguda de l'activitat i, per tant, a un increment de l'atur. D'altra banda, la mateixa expansió del sindicat i l'esclat de moviments revolucionaris en diversos punts d'Europa havien creat una falsa expectativa i una falsa eufòria que

aviat toparia amb la realitat del moment.

EL CAS ÉS QUE L'ACOMIADAMENT d'obrers que hem esmentat i les conseqüències encadenades que es van anar produint aquells dies van conduir a un inici de la vaga el 5 de febrer següent. Després s'hi van afegir els treballadors del ram del gas i de l'electricitat, de manera que Barcelona es va quedar sense llum i, en conseqüència, sense transport i sense proveïments, amb el consegüent estat d'alarma. Com a resposta governativa, es va declarar l'estat de guerra, i més de tres mil obrers van ser detinguts i ingressats al castell de Montjuïc i al vaixell *Pelayo*, uns llocs d'evocació sinistra per als treballadors i per a la població en general. Aleshores es van declarar també en vaga els obrers de la indústria tèxtil i el conflicte es va transformar en una autèntica vaga general a Barcelona, en la qual els obrers de les arts gràfiques van aplicar l'anomenada “censura roja” per tal d'impedir que la premsa pogués donar notícies tenden-

“Sempre és temps de recordar un passat que encara avui, cent anys després, ens concerneix i ens interpel·la

cioses que perjudiquessin els vaguistes.

ENTRE LES MÚLTIPLES INCIDÈNCIES d'aquells dies, que ara ens és impossible resseguir, és recordat especialment el paper que va jugar-hi Salvador Seguí. A causa del seu prestigi, les autoritats li van demanar que intervingués per fer cessar la vaga, a canvi de promeses de reincorporació als llocs de treball dels obrers acomiadats i l'alliberament dels detinguts. I efectivament, en el míting celebrat a la plaça de les Arenes el 19 de març, el Noi del Sucre va aconseguir de convèncer els obrers allí reunits, malgrat una forta oposició inicial, de la conveniència de tornar victoriosament al treball. Tanmateix, el 24 de març, pel fet que els militars, en desacord amb el pacte, no haguessin alliberat 79 vaguistes i pel fet, també, d'una nova intransigència patronal, es va declarar vaga general a tot Catalunya, amb la consegüent declaració d'un estat de guerra. Fet i fet, el conflicte va acabar comportant l'establiment de la jornada de vuit hores i les dimissions del governador civil, del cap de la policia i del cap del govern, comte de Romanones.

SEGUINT LA CONVENCIO tan estesa dels aniversaris, la commemoració del centenari d'aquells fets ens brinda ara mateix l'oportunitat, que no hauríem de deixar passar, de divulgar àmpliament i de revisar a fons un fet històric que va tenir, alhora, una magnitud extraordinària i una transcendència enorme més enllà de Catalunya. Fins i tot potser ens hauria de permetre que es publiqués, o si més no s'abordés, aquella monografia històrica extensa que, de manera incomprendible i a desgrat de moltes referències bibliogràfiques, encara no tenim. I és que sempre és temps de recordar un passat que encara avui, cent anys després, ens concerneix i ens interpel·la.

De set en set

Jaume Oliveras

Multicolor

És sabut i Joan Tardà ho ha deixat clar: no tenim un executiu monocolor. Al país s'ha consolidat l'arc de Sant Martí. No

vivim en un país monocolor, no tenim un govern monocolor, els partits no són monocolors i, per no ser, ni tan sols la meua família és monocolor. L'arc de Sant Martí escenifica una realitat policromada i a la vegada aixopluga la pau després de la tempesta. És perfectament lícit expressar les diverses sensibilitats en un total, però és necessari consensuar la convivència.

En una situació com l'actual, amb presos polítics i líders a l'exili, amb un país desconcertat, és difícil consensuar algunes coses i, encara més, fer una lectura desapassionada de la relació que cal mantenir amb les espanyols, on *la unidad de destino en lo universal* s'ha sublimat amb l'*a por ellos*. Segur, la realitat alimenta les divergències.

Ara el debat es mou entorn de si cal donar a Sánchez els vots que necessita per aprovar els pressupostos, i la resposta no és gens fàcil, quan existeixen motius suficients per al sí i per al no. A Catalunya no li convé un PSOE més debilitat, sobretot pensant en l'onada que ve (això aconsella el sí), però també cal tenir en compte que els actuals socialistes no han fet cap gest de bones intencions amb la situació catalana (això aconsella el no). L'executiu espanyol només sap dir que potser donarà a Catalunya allò que se li deu des del 2006, promeses no complides, però que no parlarà de política. Res de res.

Malament, i més quan els mateixos gossos de presa del PSOE també invoquen l'*a por ellos*. En aquest panorama és normal haver de conivir en un país multicolor, quan ja no val el peix al cove, i més quan no hi ha cove i ni tan sols peix.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

La tramitació dels pressupostos, a debat

El PDeCAT i ERC adverteixen els socialistes que ja no es creuen l'oferta de les inversions

Manifestació a Badalona contra la pobresa

Unes 300 persones clamen mesures i recorden les tres víctimes de l'incendi a Sant Roc

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El monòleg de Pedro Sá

ACTE El president espanyol demana el suport del PDeCAT i ERC al pressupost apel·lant al sentit comú i avisa que esgotarà el mandat **MÉS** Reclama a Torra que governi i dialogui, i afirma que l'independentisme no té majoria social

Emma Ansola
BARCELONA

El president del govern espanyol, Pedro Sánchez, va ser ahir de nou a Barcelona com a secretari general del PSOE per donar suport al candidat del PSC a l'alcaldia de Barcelona, Jaume Collboni, en un acte al Centre de Convencions que va aplegar unes 2.000 persones, segons els organitzadors. I malgrat que la seva intervenció era força esperada tenint en compte que el dia abans el Consell de Ministres havia aprovat el projecte de llei de pressupostos, que inclou un important paquet d'inversions a Catalunya, Sánchez no hi va fer cap al·lusió, ni tan sols en va concretar detalls.

De fet, no es va desmarcar del guió escrit els darrers mesos i el missatge es va limitar a demanar al PDeCAT i ERC que votin a favor del projecte de llei de pressupostos per al 2019 apel·lant al sentit comú, que, per Sánchez, vol dir apostar "per un projecte de transformació per als pròxims 20 anys" i barrar així el pas al projecte del PP, Cs i Vox –"el *trifachito*", el va anomenar–, que l'única cosa que pretén és "la invulsió d'Espanya", va advertir Sánchez. De fet, a tots ells es va referir amb un nou mot, els "*voxsonaros*", amb referència al militar i polític de l'extrema dreta i ara president del Brasil, Jair Messias Bolsonaro. En contraposició amb aquest bloc, Sánchez va defensar el seu projecte, basat en valors com ara "la toleràn-

cia, el respecte, la igualtat, la justícia i la llibertat". Així demanava Sánchez el vot als seus pressupostos, avançant, però, que no té previst convocar eleccions i que governarà fins al 2020.

Sense majoria social

El missatge, a més de dirigir-lo al PDeCAT i a ERC, també tenia com a destinatari el president de la Generalitat, Quim Torra, que aquesta mateixa setmana advertia els grups que li donen suport que hi podria haver una "crisi" al govern si votaven a favor del pressupost de Sánchez. El president espanyol només s'hi va referir al final de la seva intervenció i li va etzibar que el que hauria de fer el president català és "governar" i "solucionar" els problemes reals de la ciutadania. "Li demanem que passi del monòleg al diàleg", hi va afegir. I tot això per què? Doncs, segons Sánchez, perquè, malgrat les moltes votacions que s'han fet a Catalunya, el resultat sempre ha estat el mateix: "Els independentistes no tenen majoria social a Catalunya."

Convençut d'aquesta dada, es proposa superar "la mentalitat de blocs" i "recuperar i reivindicar la convivència", que considera trencada a Catalunya per culpa del procés independentista. Una situació que Sánchez assegura que no podrà solucionar en els pròxims mesos, ja que requereix temps i, especialment, "la lleialtat de l'oposició", que no tenen, va admetre. Amb tot, ell continua apostant pel diàleg

Les frases

“Rivera i Casado demanen eleccions, però que s’esperin asseguts, perquè governarem fins al 2020!”

“En cada votació, el mateix resultat. Els independentistes no tenen majoria social a Catalunya”

com a única via, un diàleg, però, que no inclou cap de les demandes que li ha fet el govern català per desencallar la crisi entre Catalunya i l'Estat espanyol i que contenen dos aspectes bàsics a abordar: l'empresonament i l'exili dels membres de l'anterior govern i

l'exercici del dret d'auto-determinació.

Contra això, el govern espanyol, representat ahir a Barcelona també per la ministra Meritxell Batet, que va acusar les tres forces de la dreta de ser precisament les que es carreguen la Constitució amb

el seu pacte de govern a Andalusia, posa sobre la taula un projecte socialista que aposta per "unir" i "avançar junts" a través de l'assoliment de tres grans reptes: modernitzar l'economia, més ocupació i la reconstrucció de l'estat del benestar. De fet, ahir van ser constants les referències a polítics europeus socialistes que van defensar la socialdemocràcia i la construcció de l'estat del benestar. Sánchez va posar com a exemple exdirigents com ara Willy Brandt, François Mitterrand, Mário Soares, Olof Palme, Jacques Delors i Felipe Gon-

zález, i va reivindicar la tasca que van dur a terme.

Abans que Sánchez, en l'acte de relançament de la candidatura de Collboni com a alcalde de Barcelona, també hi va intervenir el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, que, d'acord amb l'estratègia del socialisme per aconseguir el suport dels independentistes al pressupost de Sánchez, va burxar en la "impossibilitat" que es presenta a l'independentisme de fer coherent "un vot contrari al pressupost i alhora proclamar que es governa per millorar els interessos dels catalans". ■

L'APUNT No res

Carles Sabaté

Pedro Sánchez avisa que cal ajudar el PSOE perquè serà tot molt pitjor si el pacte de dretes andalús es trasllada a la Moncloa. Demana acceptar un pressupost que com cada any es presenta generós per a Catalunya i per a cadascuna de les comunitats autònomes, però que la realitat acaba desmentint a final d'any perquè bona part de les inversions decauen.

Algunes sense motiu, perquè hi ha infraestructures que eren necessàries i s'aturen sense saber per què, com la connexió entre l'autovia A-2 i l'autopista AP-7 al Baix Llobregat. El pont a mig fer sobre el Llobregat acaba en una balconada al no res. Com la coberta sobre les vies de Sants, que acaben en un no res en arribar al terme de l'Hospitalet.

Sánchez

El president espanyol, en l'acte de suport a Collboni celebrat ahir al Centre de Convencions ■ JUANMA RAMOS

Jaume Collboni amb Sánchez i Iceta a l'acte d'ahir a Barcelona ■ JUANMA RAMOS

Collboni vol deslliurar Barcelona dels estralls del procés

■ Carrega contra la "incompetència" de Colau, el "pacte de la vergonya" de Valls i els estralls de l'independentisme

E. Ansola
BARCELONA

"Barcelona no té res a veure amb el pacte de la vergonya a Andalusia" ni amb "la capital d'una república imaginària", que és l'objectiu de les forces independentistes. L'alcalde

del PSC, Jaume Collboni, en canvi, es proposa "recuperar" la Barcelona "forta, optimista i orgullosa que hem perdut" i que va ser construïda al llarg d'anys d'alcaldes socialistes, des de Narcís Serra fins a Jordi Hereu, passant, evidentment, per Pasqual

Maragall i Joan Clos. A tots es va referir ahir Collboni, que, de fet, va fer gala de ser l'únic candidat que representa aquesta tradició socialista, en un acte que va descriure com el seu "primer pas de gegant" per recuperar aquella ciutat. Acompanyat del president

Sánchez, el candidat del PSC va basar la seva presentació en un reguitzell de crítiques als seus adversaris: contra Colau a qui va retreure haver actuat amb "incompetència, incompliments i amb més lleialtat vers els independentistes que els barcelonins; contra Valls, que va qualificar de ser "l'ambaixador del pacte de la vergonya", en referència a la suma de Cs i el PP amb la ultradreta de Vox, i, finalment, i de forma molt contundent,

La frase

“Les úniques fronteres que aixeca l'independentisme són entre catalans, amics i famílies”

Jaume Collboni
ALCALDABLE DEL PSC A BARCELONA

contra els independentistes, que va acusar de deixar una Barcelona dividida. "Deia Mitterrand que el nacionalisme és la guerra. Nosaltres sabem els estralls que causa l'independentisme, els que proposen aixecar fronteres i les úniques que han aixecat són entre catalans, amics i famílies", va etzibar, acusant-los d'obviar els problemes reals i de basar-se en "mentides i enganys". "No tenen res de progressistes, per això som aquí, els socialistes, per recosir la societat i tornar a donar esperança", hi va afegir. ■

No és el mateix.

Hi ha sensacions que són difícils d'explicar. Com conduir un Tiguan amb acabat exterior R-Line. No sabem si és pel seu extra d'esportivitat o per aquella seguretat que et fa arribar més enllà, però saps quan tens la sensació que tothom et mira?

Acabat esportiu R-Line - Front Assist - Càmera posterior
Climatronic 3 zones - Navegador - Park Assist
Llantes de 19 polzades - Adaptive Cruise Control

Consum mitjà (l/100 km): 4,8. Emissió de CO₂ (g/km): 126.

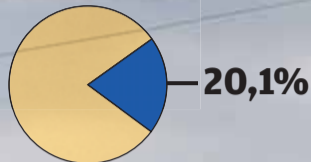
Volkswagen

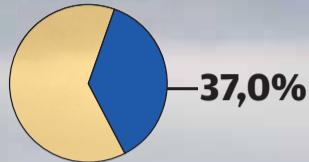
VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Grau d'execució de la inversió de l'Estat*

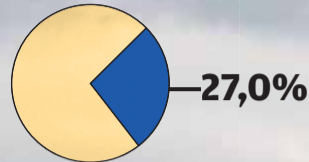
Catalunya

Madrid

Total de l'Estat

*Dades a 1 de juliol 2018

El pont sobre el Llobregat per unir l'A-2 amb l'autopista AP-7 va quedar a mig fer a Castellbisbal fa una dècada ■ ORIOL DURAN

El PDeCAT i ERC lamenten la poca iniciativa de Sánchez

■ Els partits retreen al president espanyol l'absència d'una proposta política més enllà de les inversions ■ Recorden els incompliments i es pregunten si Sánchez busca culpar-los del bloqueig

Carles Sabaté
BARCELONA

Pressing encreuat pels pressupostos. Els partits catalans amb representació al Congrés dels Diputats van rebre ahir amb escepticisme la demanda de suport de Pedro Sánchez al pressupost del seu executiu per a l'Estat. Els líders de les diverses formacions lamentaven que Sánchez no oferís cap mena de proposta política, o iniciativa sobre la situació de Catalunya. L'escassa iniciativa de Sánchez en aquest sentit va fer-los recordar que sense gestos polítics envers els presos o el dret a decidir serà difícil

Execució d'inversions escassa des de fa anys en diversos àmbits

Pedro Sánchez proposa complir les inversions pressupostades. Però l'Estat sempre va tard. Segons l'informe de distribució territorial de la despesa estatal, elaborat pel mateix Ministeri d'Hisenda, el grau d'execució de les obres a Catalunya se situa en un 20,1% fins al juny del 2018. Les últimes dades publicades pels primers mesos del 2018 es va

invertir més a Galícia, perquè s'hi estan allargant línies d'AVE, que en altres autonomies. A mig any s'havia superat ja el 100% del pressupostat, perquè s'hi feien obres projectades en anys anteriors. Però almenys es feien. A Catalunya no se superava la cinquena part, tot i haver transcorregut ja mig any, llavors encara amb Mariano Rajoy a La Moncloa. Madrid,

amb unes necessitats d'infraestructures similars, arribava ja al 37%, mentre que la mitjana estatal se situava en una quarta part. Els mateixos informes del Ministeri d'Hisenda posen de manifest que entre el 2015 i el 2017, els ministeris i els ens estatals haurien realitzat un 57% de les inversions pressupostades a Catalunya. Aquest percentatge no s'acostaria a la xifra de

la disposició addicional 3a de l'Estatut, que en fixava l'equivalent al PIB català envers l'estatal durant set anys, un volum que va ser qüestionat pel Tribunal Constitucional.

La falta d'execucions afecta sobretot el Ministeri de Foment, però també altres ens com ara Adif-Alta Velocitat, Renfe, el Consorci de la Zona Franca i RTVE, que tampoc no compleixen els projectes.

el vot afirmatiu. El PDeCAT i ERC es pregunten si Sánchez només busca culpar-los del bloqueig.

El secretari d'organit-

zació i diputat, Ferran Bel, considera que Sánchez no els pot demanar el vot favorable a canvi del compliment de les inversions que

fa anys que estan compromeses i que s'han incomplert. "No ho valorem com a cap gest polític i, si s'acaba complint, ho valorem

estrictament com un compliment." En la mateixa línia es mostrava el president del grup d'ERC a Madrid, Joan Tardà, que con-

Les xifres

4.200

milions en 4 anys de normalització d'inversions va prometre Rajoy als empresaris el 2017. No va complir.

13,2

per cent d'inversions es van executar el 2016, el pitjor any de la dècada, segons dades d'Hisenda.

cretava la demanda dels gestos: "El govern ha d'instar la fiscalia a actuar, l'Estatut de la fiscalia ho permet i és legal." Tardà li reclama canviar la petició de penes contra els presos polítics. Amb més moderació, però igual sentit, el president del Parlament, Roger Torrent, demanava un gest a Sánchez, i es preguntava si "realment vol aprovar els pressupostos o és una maniobra per no aprovar-los i tenir un determinat discurs" per culpabilitzar després els partits catalans del bloqueig.

Menys crítics van ser les joventuts del PDeCAT, que obrien la porta a negociar. En el consell nacional de la Joventut Nacionalista de Catalunya (JNC), els consellers van rebutjar ahir una moció que demanava impedir qualsevol tramitació.

A més dels socialistes, va afegir-se a la demanda de tramitació del pressupost Ada Colau. L'alcalde de Barcelona i líder dels Comuns insta els partits a negociar "perquè si no, el que vindrà serà pitjor". Colau avisa que "cal evitar que la dreta governi". Per la seva banda, tant Ciutadans com el PP van qüestionar els pressuposts i la demanda socialista de suport als independentistes. Inés Arrimadas qüestionava ahir que l'Estat financés les inversions fixades en l'Estatut. ■

Les frases

"Sánchez hauria d'instar la fiscalia a canviar les peticions de penes per als presos"

Joan Tardà
PRESIDENT D'ERC AL CONGRÉS DIP.

"El compliment d'inversions no és cap gest polític, són declaracions d'intencions"

Ferran Bel
SECRETARI D'ORGANITZACIÓ PDeCAT

"Han de negociar els pressupostos. L'alternativa és molt pitjor"

Ada Colau
ALCALDESSA DE BARCELONA

"Sánchez es capaç de prometre qualsevol cosa. Només pensa fer contents els independentistes"

Inés Arrimadas
LÍDER CIUTADANS CATALUNYA

"Els serà impossible dir que defensen Catalunya amb el vot negatiu als pressupostos"

Miquel Iceta
PRIMER SECRETARI PSC

"Pressupost extraordinàriament negatiu per la pressió fiscal que introdueixen"

Alejandro Fernández
PORTAVEU DEL PP AL PARLAMENT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La CUP serà “bastió de resistència” contra la dreta

■ La formació aprova des de la unitat popular el programa marc per a les eleccions municipals del 26 de maig ■ Es mostra convençuda que les classes treballadores li faran confiança en els comicis

E. Garcia
BADALONA

El consell polític de la CUP, celebrat ahir a Badalona, va aprovar el programa marc per a les eleccions municipals que s'han de celebrar el 26 de maig amb propostes per “avançar en justícia social”, “combatre desigualtats, privilegis i l'especulació”, revertir privatitzacions i treballar en “la construcció dels Països Catalans”. Segons va explicar Maria Ballester, membre del secretariat nacional de la formació independentista, en una roda de premsa celebrada al centre cívic del barri de la Salut de Badalona, la CUP es reivindica com a “bastió de resistència” davant “l'avenç de la dreta a escala nacional i municipal” i es manifesta “a favor de la classe treballadora i en contra de l'oligarquia política i econòmica”.

“El que volem és fer fora les dinàmiques caciquistes en uns municipis governats pels poders fàctics, amb dinàmiques que fomenten el mercantilisme”, va subratllar Ballester. I alhora assegurava: “El nostre model és transformador i això els provoca.”

Maria Ballester i Jose Tèllez, ahir a les portes del centre cívic del barri de la Salut de Badalona ■ ACN

En aquest sentit, no sembla que la CUP es deixi

arronsar i Ballester va assegurar, en aquest sentit, que cal “anar més enllà, plantar cara de manera radical, anant fins al límit i posant la desobediència sobre la taula per impedir que aquestes polítiques xenòfobes, masclistes i patriarcales que provenen del règim del 1978 –que treu

La frase

“Davant l'avenç de la dreta, som bastió de resistència a favor de la classe treballadora”

Maria Ballester
MEMBRE DEL SECRETARIAT NACIONAL DE LA CUP

La xifra

385

regidors va obtenir la formació independentista en les eleccions municipals celebrades el 2015.

les orelles més que mai –s'acabin implantant i no marxín”.

En els comicis del 2015, la CUP va obtenir 385 regidors i 18 alcaldies, en contraposició amb els 106 regidors i les quatre alcaldies que tenia el 2011.

Justament, el regidor de Guanyem Badalona Jose Tèllez va assegurar que allà on la CUP ha obtingut representació institucional ha posat fi a “les dinàmiques caciquistes de la sociovergència”, i això ha servit, entre altres coses, per “frenar el populisme xenòfob i racista”, amb referència al candidat del PP a Badalona, Xavier García Albiol. Segons Tèllez, les candidatures de la CUP són la “millor recepta per frenar la nova dreta xenòfoba que podria representar Vox”. Per la seva banda, Ballester va explicar que estan “convençudes” que obtindran un suport ampli, ja que “la gent està cansada del que s'està vivint”, amb mostres de “repressió” manifesta a “les preses polítiques i exiliades” i amb “les traves” que afronten els municipis per “aplicar polítiques realment socials i transformadores”. “La unitat popular i les classes treballadores ja estan cansades”, va dir.

El document aprovat ahir amb representants territorials de la formació haurà de ser desenvolupat ara en cada municipi. ■

Cançons per a Forcadell a la presó del Catllar

■ Unes 2.000 persones interpreten ‘L'estaca’ a les portes de la presó

Redacció
EL CATLLAR

Prop de 2.000 persones es van congrega ahir davant la presó de Mas d'Enric, al Catllar, en una multitudinària cantada, amb la participació de membres dels cors de l'Orfeó Català. Els cors van interpretar diversos temes, entre els quals n'hi havia de tan icònics com *L'estaca*, de Lluís Llach, i *La Balanguera*, tantes vegades interpretada per Maria del Mar

Bonet. Els músics van estar acompanyats per cantaires de la Conca de Barberà i del Priorat, dues de les comarques tarragonines que es van bolcar en aquest acte per homenajar qui va ser presidenta del Parlament de Catalunya, empresonada per haver permès el debat a la cambra catalana. Un dels moments més emotius es va produir durant les connexions telefòniques amb els exconsellers exiliats Toni Comín i Lluís Puig, que es van dirigir directament a Carme Forcadell, en aquesta presó des del juliol. Els organitzadors van voler fer coincidir l'arrencada de l'acte amb les

12.45 hores, ja que és l'hora de la sortida dels reclusos al pati, segons explica ahir l'agència ACN.

Comín i Puig també es van emocionar en dirigir-se a Forcadell i en sentir cantar les 2.000 persones concentrades a les portes de la presó.

L'estreta carretera d'accés al centre penitenciari va quedar col·lapsada pels nombrosos vehicles i la dotzena d'autobusos que es van desplaçar fins a la cantada solidària, una acció aprovada per la Junta de l'Orfeó Català i oberta a la participació de tothom de manera completament voluntària. Hi va haver cants, sota la direcció de Pablo

Cantaires i membres de l'Orfeó Català, durant la cantada d'ahir al Catllar ■ ACN

Larraz, i ballades dels Gegants de l'Espluga de Francolí. L'acte va culminar amb el cant d'*Els segadors* i una foto de família en què

tots els assistents van engairar les partitures. Per avui, l'ANC prepara un altre acte destacat a Mas d'Enric, en què participa-

ran els 360 integrants de l'organització que va cantar a Lledoners i que interpretarà temes de l'obra *Carmina Burana*. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Nova campanya contra la catalanofòbia a la justícia

■ La Plataforma per la Llengua edita un spot de denúncia i conscienciació dels drets lingüístics ■ L'ús del català en les sentències continua sota mínims

Carles Sabaté
BARCELONA

La Plataforma per la Llengua ha posat en marxa una nova campanya de denúncia contra la catalanofòbia de la justícia, per recordar als catalanoparlants que tenen tot el dret d'emprar el català en qualsevol acte o comunicació amb els tribunals de justícia. El cas dels presos polítics independentistes, que han demanat declarar en català davant el Tribunal suprem (TS), ha tornat a posar sobre la taula l'escassa millora de la situació de la llengua en l'àmbit judicial.

El desconeixement de la llengua i la catalanofòbia va generar l'any 2018 més d'una vintena de casos greus de discriminació lingüística en algun tribunal. La Plataforma per la Llengua denuncia aquesta situació mitjançant un spot, basat en fets reals, en què un jutge suspèn un judici perquè l'acusat demana poder-se expressar en

Imatge del vídeo de la campanya amb Carme Sansa i Ricard Borràs ■ EL PUNT AVUI

La xifra

8,2

percent de sentències del 2017 van ser redactades en català, menys que durant el 2016.

català. L'spot, protagonitzat per l'actriu Carme Sansa i l'actor Ricard Borràs, forma part de la campanya *Prou de catalanofòbia*.

La Plataforma per la Llengua posa com a exem-

ples els casos d'altres països amb una diversitat lingüística equivalent a l'Estat espanyol. A Bèlgica i al Canadà els jutjats funcionen en les llengües pròpies de cada territori. Al Canadà tots els tribunals federals poden treballar en anglès o en francès. A la regió belga bilingüe de Brussel·les hi ha tribunals en francès i altres en neerlandès per així garantir els drets lingüístics de tots els ciutadans. A més, els ciutadans de tot l'Estat poden demanar el trasllat de les causes judicials a un tribunal que utilitzi la seva llen-

gua.

L'any 2017 es van dictar a Catalunya 224.220 sentències. Només 18.346 estaven escrites en català. Si fa dos anys l'ús del català ja va caure a mínims històrics, amb el pitjor registre dels darrers deu anys, l'any passat la situació va empitjorar fins a tan sols 8,2% de resolucions en aquesta llengua, segons les dades del departament de Justícia. Només a les Terres de l'Ebre va pujar el nombre de sentències en català durant el 2017, mentre que a la resta del país van baixar. ■

L'alcalde Jordi Fàbrega a la sortida del jutjat el 2017 ■ ACN

El cas del batlle de Sant Pere de Torelló, arxivat

■ La fiscalia de Manresa tanca la investigació pel seu suport a l'1-O

M. Piulachs
BARCELONA

El fiscal en cap de l'àrea de Manresa-Igualada-Vic, Ramon Menac, ha informat a El Punt Avui que, a més dels alcaldes de Manresa i Moià, també han arxivat les diligències d'investigació contra el batlle de Sant Pere de Torelló, Jordi Fàbrega (ERC-AM), pel seu suport al referèndum de l'1-O. Fàbrega es va presentar al jutjat però va refusar de declarar.

Des del novembre passat amb l'alcalde de Molle-

russa, les distintes fiscalies han començat un degoteig d'arxivaments de les investigacions obertes el setembre de 2017 per ordre del fiscal general de l'Estat per evitar que el món municipal donés suport a l'1-O, amb un centenar d'alcaldes sota sospita.

Menac hi afegeix que, en el cas del batlle Capellades, es van inhibir als jutjats d'Igualada perquè hi ha un procediment obert. Només té obertes les diligències a l'alcaldesa de Berga, Montse Venturós (CUP), que no es va presentar a la citació. És la mateixa situació que l'alcalde d'Argentona, Eudald Cavo (CUP), l'únic cas que es manté obert a la fiscalia de Mataró. ■

La Crida obre la inscripció per al congrés constituent del dia 26

La Crida Nacional per la República ha obert el procés d'inscripcions del congrés constituent, que se celebrarà el dissabte 26 de gener al Centre de Convencions Internacional de Barcelona (CCIB). El moviment polític impulsat pel president de la Generalitat a l'exili Carles Puigdemont, juntament amb el seu successor, Quim Torra, i l'exlíder de l'ANC i pres polític Jordi Sánchez, té més de 15.000 fundadors que estan cridats a participar al congrés del dia 26.

Si bé la voluntat inicial era unir tot el sobiranisme, només el PDeCAT ha cridat els seus militants a inscriure's de forma individual a la nova organització, en espera de si, després del congrés del dia 26, el Partit Demòcrata pot tancar

Eduard Pujol, ahir en la presentació de la Crida ■ ACN

un pacte amb la Crida que solucioni els problemes d'encaix. El problema rau en el fet que puguin arribar a existir dues organitzacions que representin el mateix espai electoral, i la direcció del PDeCAT, liderada per David Bonvehí, rebutja dissoldre la formació hereva de CDC perquè només quedi la Crida, segons indica l'agèn-

cia Efe. La definició exacta de la Crida i la seva possible participació en conteses electorals es determinarà precisament el dissabte dia 26 de gener, quan els congressistes votaran les ponències, encara pendents de les últimes esmenes, que es van presentar a l'acte de Manresa del 27 d'octubre passat. ■ REDACCIÓ

Primàries Catalunya engega a Sabadell

Fira de Sabadell va acollir ahir representants de més d'un centenar de municipis que van participar en una jornada formativa sobre el procés de primàries independentistes als ajuntaments catalans. Anna Arqué, portaveu de Primàries Catalunya, i Jordi Graupera, que es presenta per Barcelona, van participar en l'acte, en què es van tractar i debatre diferents aspectes estratègics, entre els quals hi ha l'organització, la campanya, la logística i la comunicació. Arqué va explicar ahir que el sistema de "Primàries és un mecanisme per als que estem farts del politiqueig, la condescendència i el servilisme de les xarxes dels partits", i va fer una crida massiva a adherir-s'hi. Els comitès locals organitzadors de Primàries Catalunya es van reunir en quatre grups de tre-

Jordi Graupera va participar en l'acte ■ ARXIU

ball en una primera trobada massiva que els organitzadors van qualificar d'èxit. Malgrat que la candidatura de Barcelona va ser la primera a escollir la seva llista, és previst que les dels altres 100 municipis que hi participen es triïn el proper 23 de febrer, poc més de tres mesos abans de les eleccions municipals, que s'han de celebrar el 26 de maig. ■ REDACCIÓ

Concentració de mossos unionistes i de Jusapol

Uns 200 agents dels Mossos d'Esquadra i membres de Jusapol es van manifestar ahir davant de la conselleria d'Interior per demanar al conseller Miquel Buch que no expedienti l'agent antiavalots que va insultar i dir "idiota" a un manifestant. ■ EFE

Boicotegen un acte del partit ultradretà Vox

Unes 400 persones convocades pels CDR van boicotejar ahir a la tarda un acte de Vox en un local del carrer de Balma de Barcelona, i van llançar ous i altres objectes contra el membre del comitè executiu nacional de Vox Jaume Buxadé, que va ser escortat fins al seu cotxe pels Mossos d'Esquadra. ■ EFE